

svátek SVATÉ RODINY Ježíše, Marie a Josefa (C)

*Není-li mezi 25. prosincem a 1. lednem neděle, slaví se svátek Svaté Rodiny 30. prosince;
a před evangeliem se čte jen jedno z obou uvedených čtení.*

1. čtení: Sir 3,3–7.14–17a (řec. 2–6.12–14)

Kdo se bojí Pána, ctí rodiče.

Čtení z knihy Sirachovcovy.

Pán chtěl, aby otec byl od dětí ctěn,
a potvrdil právo matky u potomstva.
Kdo ctí otce, usmiřuje své hříchy,
kdo si váží matky, jako by sbíral poklady.
Kdo ctí otce, dočká se radosti na vlastních dětech
a bude vyslyšen, když se modlí.

Kdo ctí otce, bude dlouho žít,
kdo poslouchá otce, občerstvuje svou matku.

Synu, ujmi se svého otce, když zestárne,
a netrap ho, dokud je živ.

Slábne-li mu rozum, ber na něj ohled
a nepohrdej jím, když ty jsi v plné síle.

Nezapomene se ti, žes měl soucit s otcem,
započítá se ti jako náhrada za tvé hříchy.

Žl 128,1–2.3.4–5

Odp.: Blaze každému, kdo se bojí Hospodina,
kdo kráčí po jeho cestách.

Blaze každému, kdo se bojí Hospodina,
kdo kráčí po jeho cestách.

Budeš jisti z výtěžku svých rukou,
bude ti blaze a dobře.

Tvá manželka bude jako plodná réva
uvnitř tvého domu.

Tvoji synové jako výhonky oliv
kolem tvého stolu.

Hle, tak bývá požehnán muž,
který se bojí Hospodina.

Ať ti Hospodin požehná ze Siónu,

abys viděl štěstí Jeruzaléma po všechny dny svého života.

2. čtení: Kol 3,12–21

Rodinný život v Pánu.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Kolosanům.

Bratři!

Jako od Boha vyvolení, svatí a milovaní projevujte navenek milosrdné srdce, dobrotu, pokoru, mírnost a trpělivost. Snášejte se a navzájem si odpouštějte, má-li kdo něco proti druhému. Pán odpustil vám, proto odpouštějte i vy. A nadto nade všechno mějte lásku, neboť ona je svorník dokonalosti.

Ať ve vašem srdci vládne Kristův pokoj: k němu jste byli povoláni v jednom těle. Buďte za to vděční. Kristova nauka ať je u vás ve své plné síle: moudře se navzájem poučujte a napomínejte. S vděčností zpívejte Bohu z celého srdce žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně. Cokoli mluvíte nebo konáte, všechno dělejte ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otcí.

Ženy, buďte svému muži podřízeny, jak se to sluší na křesťanky. Muži, mějte svou ženu rádi a nechovejte se k ní mrzoutsky. Děti, ve všem svoje rodiče poslouchajte, jak se to patří u křesťanů. Otcové, nedrážděte svoje děti, aby neztrácely odvalu.

Místo obou čtení a mezizpěvu se může použít následujících textů:

1. čtení: 1 Sam 1,20–22.24–28

Odevzdávám ho Hospodinu na všechny dny, po které bude živ.

Čtení z první knihy Samuelovy.

Anna počala, a když uplynul čas, porodila syna, dala mu jméno Samuel a pravila: „Od Hospodina jsem si ho vyžádala.“

Muž Elkana a celá jeho rodina odešli, aby obětovali Hospodinu výroční oběť a splnili svůj slib. Ale Anna neodešla. Řekla totiž svému muži: „Přivedu chlapce, až ho odstavím, aby se ukázal před Hospodinem a zůstal tam navždy.“

Když odstavila Samuela, přivedla ho s sebou do Hospodinova domu v Silo, s tříročním býčkem, s jednou měřicí mouky a s měchem vína; chlapec byl ještě malý. Porazili býka a přivedli chlapce k Helimu.

Anna řekla: „Prosím, můj pane, jako že jsi živ, můj pane, já jsem ta žena, která stála tady u tebe a modlila se k Hospodinu. Za tohoto chlapce jsem se modlila, a Hospodin vyslyšel mou žádost, jak jsem ho prosila. A proto také já ho odevzdávám Hospodinu na všechny dny, po které bude živ – je odevzdaný Hospodinu.“

I klaněli se tam Hospodinu.

Žl 84,2–3.5–6.9–10

Odp.: Blaze těm, kdo přebývají v tvém domě, Bože.

Jak milý je tvůj příbytek, Hospodine zástupů!
Touží, ba prahne má duše po Hospodinových síních,
mé srdce i mé tělo
s jásotem tíhnou k živému Bohu.

Blaze těm, kdo přebývají v tvém domě,
stále tě mohou chválit.

Blaze člověku, jenž u tebe nalézá pomoc,
když se chystá na svatou pouť.

Hospodine, Bože zástupů, slyš mou modlitbu,
popřej sluchu, Jakubův Bože!
Štíte náš, Bože, pohleď,
popatř na tvář svého pomazaného!

2. čtení: 1 Jan 3,1–2.21–24

Smíme se nazývat Božími dětmi, a jimi také jsme!

Čtení z prvního listu svatého apoštola Jana.

Milovaní!

Hledte, jak velikou lásku nám Otec projevil, že se nejen smíme nazývat Božími dětmi, ale že jimi také jsme! Proto nás svět nezná, že nepoznal jeho. Milovaní, už teď jsme Boží děti. Ale čím budeme, není ještě zřejmé. Víme však, že až on se ukáže, budeme mu podobní, a proto ho budeme vidět tak, jak je.

Milovaní, jestliže nás svědomí neobviňuje, dodá nám to radostné důvěry v Boha a dostaneme od něho všechno, zač prosíme, protože zachováváme jeho přikázání a konáme, co je mu milé.

A to je to jeho přikázání: abychom věřili ve jméno jeho Syna Ježíše Krista a navzájem se milovali, jak nám to nařídil. Kdo zachovává jeho přikázání, zůstává v Bohu a Bůh v něm. A že v nás zůstává, poznáváme podle Ducha, kterého nám dal.

Zpěv před evangeliem: srov. Sk 16,14b

Aleluja. Otevři, Pane, naše srdce, abychom naslouchali slovům tvého Syna. Aleluja.

Evangelium: Lk 2,41–52

Rodiče našli Ježíše uprostřed učitelů.

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Ježíšovi rodiče putovali každý rok do Jeruzaléma na velikonoční svátky. Když mu bylo dvanáct let, vydali se tam na svátky jako obvykle. A když ukončili sváteční dni a vraceli se domů, zůstal chlapec Ježíš v Jeruzalémě, a jeho rodiče to nezpozorovali. V domnění, že je ve skupině poutníků, ušli den cesty; teprve potom ho hledali mezi příbuznými a známými. Když ho nenašli, vrátili se do Jeruzaléma a hledali ho.

Po třech dnech ho našli v chrámě, jak sedí uprostřed učitelů, poslouchá je a dává jim otázky. Všichni, kdo ho slyšeli, žasli nad jeho chápavostí a nad jeho odpověďmi.

Když ho rodiče uviděli, celí se zarazili a jeho matka mu řekla: „Dítě, proč jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec i já jsme tě s bolestí hledali.“

Odpověděl jim: „Proč jste mě hledali? Nevěděli jste, že já musím být v tom, co je mého Otce?“

Ale oni nepochopili, co jim tím chtěl říci.

Potom se s nimi vydal na zpáteční cestu, šel do Nazareta a poslouchal je. Jeho matka to všechno uchovávala ve svém srdci.

Ježíš pak prospíval moudrostí, věkem a oblibou u Boha i u lidí.